

[Kjeld Olesen.]

kommentere. Da hr. Knud Jespersen kom ind på chaufførstrøjken, sagde hr. Knud Jespersen, at undertegnede skulle lytte til, hvad dansk fagbevægelse siger. Det gør jeg altid gerne, men forudsætningen for, at jeg kan følge hr. Knud Jespersens ønske, er jo, at jeg finder ud af, hvad dansk fagbevægelse egentlig er. Jeg kan ikke komme til andet resultat, end at dansk fagbevægelse må være de organer, som man på demokratisk vis har valgt ledelser for. Det er bl. a. LO, som hr. Knud Jespersen også nævnte et par gange. Her vil jeg gerne gøre hr. Knud Jespersen opmærksom på, at når det drejede sig om overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, er det ikke mange dage siden, at LOs forretningsudvalg kom med en udtalelse, hvor man på det skarpeste tog afstand fra sådanne aktioner.

Dansk fagbevægelse er også andre ting. Det er forbundene, det er de ledelser, som man også på demokratisk vis har valgt for de forskellige fagforbund. Jeg vil gerne gøre hr. Knud Jespersen opmærksom på, at der fra et forbund, heller ikke for mange dage siden, kom en udtalelse, hvor dette forbunds hovedbestyrelse kom med nogle betragtninger om den aktuelle situation og også dybt beklagede de vanskeligheder, som var afstedkommet for tredjepart i forbindelse med en sådan arbejdsnedlæggelse. Det forbund, jeg hentyder til, er Dansk Metalarbejderforbund. Jeg ved fra en følgeskrivelse, at der var tale om en enstemmig vedtagelse af denne udtalelse, og jeg har også noteret mig, at i den hovedbestyrelse for Dansk Metalarbejderforbund sidder hr. Jørgen Jensen, som også glimrede med indlæg under førstebehandlingen af dette lovforslag.

Det, som ligger bag hr. Knud Jespersens bemærkninger om dansk fagbevægelse, kunne jeg gætte på, er de udtalelser, der er kommet – ikke fra kompetente forsamlinger inden for dansk fagbevægelse, men fra selvbestaltede forsamlinger inden for dansk fagbevægelse, forsamlinger, som ingen har valgt, forsamlinger, som man tilslutter sig. Det, der hedder formandsinitiativet, udgøres jo ikke af formænd, det udgøres af mange forskellige grupper: nogle velmenende, andre mere bevidste, og bag dem igen de meget bevidste. Men sagens kerne er, at vi her finder en lang række personer inden for dansk fagbevægelse, der ikke har formået at skabe sig så megen tillid i

de egentlige kompetente forsamlinger, at medlemmerne på demokratisk vis har ønsket at vælge dem på indflydelsesrige poster, netop på poster, hvor linjerne lægges for, hvad dansk fagbevægelse skal beskæftige sig med, linjer for, hvilke krav der skal stilles op, og linjer for, hvad der i øvrigt skal ske. I stedet for ser man disse – vel ofte frustrerede – personer forsøge at skyde denne genvej og finde frem til krav, som altså ikke har dækning dér, hvor man har vedtaget tingene på demokratisk vis.

Det er den sædvanlige dobbeltmoral. Man er ikke bange for at bruge meget krudt, når man skal beskæftige sig med emnet demokrati, men når vi så i virkeligheden ser, hvordan man praktiserer sine initiativer, ja, så kommer dette hykleri meget tydeligt frem.

Jeg vil i øvrigt sige om den situation, vi står i, at vi i dag har anden behandling af et forslag, der drejer sig om perioden frem til udløbet af februar måned 1977, men vi skal jo ikke glemme sammenhængen. Vi skal ikke glemme, at der er en sammenhæng imellem det, vi beskæftiger os med i dag, og så hele den situation, der er karakteriseret ved en uhyggelig stor arbejdsløshed og er karakteriseret ved et meget, meget kedeligt stor underskud på vores betalingsbalance. Det, der er målsætningen for det, vi i dag skal stemme om, er at få folk i arbejde igen. Det er at få bekæmpet den arbejdsløshed, som vi ganske simpelt ikke kan finde acceptabel på nogen måde.

Derfor skal det også siges, når man med meget letkøbte argumenter forsøger at gå den modsatte vej, forsøger at give los, forsøger at foregøgle, at det hele kan klares, bare man lader tilfældighederne råde – for det er jo det, der ligger bag mange bemærkninger fra forskellige modstanderes side, i hvert fald fra én side – at dette vil føre til det stik modsatte resultat. Der er et lighedstegn imellem det, man sætter op som et alternativ, og så en yderligere arbejdsløshed. Vi kan blive presset ud i en situation, hvor vi tvinges til at foretage skridt, der er langt alvorligere og langt skrappere end det, der ligger i forslaget i dag, og det, der ligger i selve augustforliget.

Det, der har været en del af baggrunden for lovforslaget i dag, har jo været forskellige arbejdsnedlæggelser. Det har været arbejdsnedlæggelser inden for normallønsområdet, og det spørgsmål har jo ofte været stillet i debatten, om det virkelig er sådan, at man kan mene, at